

Børn laver film – i Jordan

På nogle måder minder Jordan og Danmark om hinanden. Befolkningstal, udstrækning og befolknings-tæthed er nogenlunde det samme. På ét væsentligt punkt adskiller de to lande sig dog; I Jordan har man ikke biografer i det omfang, vi har i Danmark. Derfor kører man rundt med en lastvogn og viser film for folk i lokalområdet. Skridtet herfra og til egentlige filmklubber, som vi kender dem, er ikke langt.

Derfor ville det være oplagt også at tænke børnene med som publikum – og som filmskabere.

Som tænkt så gjort, vi befinder os på Royal Film Commission (RFC) i Ammans centrum.

Institutionen er beliggende i de to smukke villaer fra starten af 1900-tallet på et højedrag med udsigt over Amman. Byen er som Rom beliggende på syv høje og rummer 1.6

millioner ud af Jordans i alt 4.9 millioner indbyggere.

Byen har et stort romersk teater i bymidten og resterne af et romersk fort på det modsatte højedrag.

Den har udviklet sig fra et være en stor by med mange forskellige kvarterer fra snoede smalle gader med tætte husrækker til moderne kvarterer med brede gader og forskelligartet moderne arkitektur. Kvarteret rundt om RFC er rummelige patricierhuse fra starten af 1900-tallet med store haver til. Det er forår med mange slags blomster og spæde grønne blade på træerne blandet med palmer og andet stedsegrønt. Muezinens sang til bøn lyder fra de mange moskeer og lyden giver ekko i den indre by. Først meget fremmedartet, senere bliver det en del af lydbilledet, som senere på vores ophold også blandes

med kirkernes kimen til påskehøjtideligheden. Vejret er mildt, 16-21 grader den 18. marts, hvor vi ankommer, gående op til 31 grader de sidste dage før vores afrejse 6. april.

'Vi' er den finske animationsinstruktør Maikki Kantola, animationsinstruktør Trylle Vilstrup og Annemette Karpen, direktør for Animationshuset i København, der har medbragt Projekt ANIMAs mobile animationsworkshop. Vi er blevet inviteret af RFC til at forestå Animation Workshop Pilot Project med fire workshops for mindre børn, mellemstore børn, teenagere og et kursus for filmmagere. Disse sidste skal senere undervise børn i skolerne i animation.

Vi bliver vist rundt i den villa, vi skal arbejde i. Store rummelige værelser med pietradura indlagte gulve i forskellige mønstre. Moderne møbler og indretning i sort og stål. I underetagen er der et bibliotek/ cinematek, redigeringsrum og kontorer, på overetagen et stort workshop/ konferencerum, reception, teknikrum og flere kontorer. Separat i haven et lydstudio, en gæstebolig og en udendørsbio, hvor der på sommeraftener vises film i et lille amfiteater.

Vi mærker hurtigt, at folk i Jordan er venlige, afslappede overfor fremmede og gode til at overholde tiden. Det er så blevet tid til at møde de fem filmmagere, vi skal træne: Ali, Sufian, Ruba, Tariq og Wafa'a, som aldersmæssigt spænder fra 19 til 30 år.

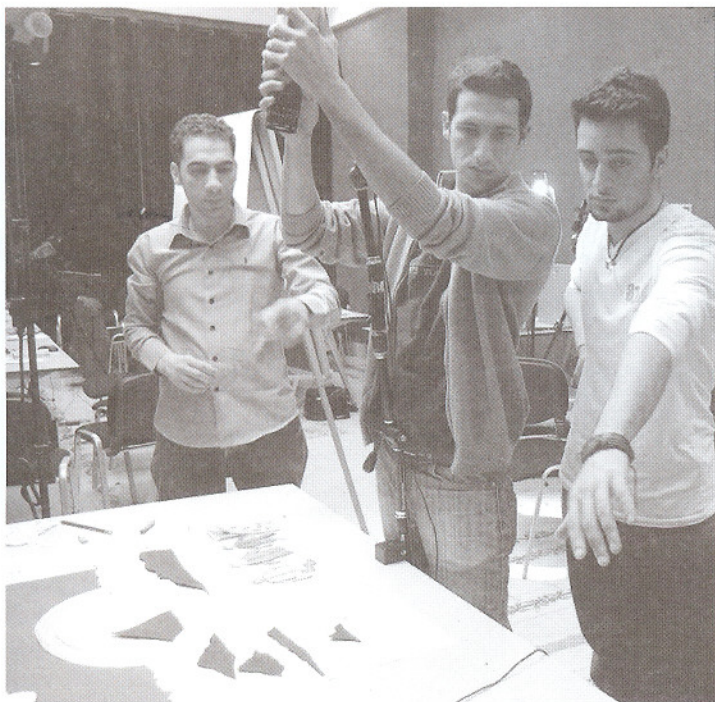
Ali og Sufian arbejder på Intel Club House, hvor unge fra 13 til 20 år modtager gratis undervisning i brug af computere, animation og grafik. Ruba underviser i kunst og compu-

Direktøren for Animationshuset finder talenter under varmere himmelstrøg

tergrafik på King's Academy, Wafa'a på Amman Academy for mellemtrinnet og Tariq på Jordan University. Ens for dem alle er, at de ønsker at arbejde med børn i sociale sammenhænge, da der er en hel del palæstinensiske børn i de jordanske flygtningelejre.

Den første gruppe vi går i gang med er 9-12 år. Temaet, som er valgt, er 'Healthy Food and Lifestyle' og teknikken er claymation. Vi deler os op i tre grupper og går i gang med brainstorming. Eleverne taler godt engelsk, så der er ikke grund til at oversætte til arabisk. Der er desuden også flere af deres lærere med til workshoppen. Snart udvikles tre meget forskellige historier og en opdagelsesrejse finder sted i den store have med de sødt duftende appel-

••• Annemette Karpen.

Det gælder om at få det rigtigt i første take

Annemette Karpen tegner og fortæller

sintræer. Der er masser af mindre planter, som afgiver blade, frø, nødder og blomster og der er i gruset sten i forskellige størrelser, som også kan anvendes. Gartneren ser bekymret sin fine have invaderet af børn og animatorer, men siger ikke noget. Hos Maikki tager en veritabel skov form, skabt af kviste og blade og bliver til eventyret 'Green'; i min gruppe finder en bypige en magisk sten, som bringer hende tilbage til stenalderen og filmen får titlen 'Stone Age Friend' og hos Trylle opdager en slikspisende dreng, at han scorer flere

mål, når slikket udskiftes med grønt og frugt. Filmen får titlen "Supersizer".

Efter et par dage var det tid til at begynde på de fem filmmageres egne film, for den bedste måde at lære animationsteknik på, er selv at prøve. Vi havde valgt 'Grønlandsekspeditionen i 1907' som emne og teknikken var flyttefilm. De fem blev lidt blege, da de læste vores tekst igennem: "Vi kender jo ikke til polarforhold og folk som var nødsagede til at spise hunde. Kan vi ikke omsætte handlingen til

ørkenen", spurgte de. Men det var jo netop det, som skulle læres: at lave en kunstnerisk fortolkning af et givet emne. Så var der ikke andet at gøre end at gå på nettet og lave research – snart fandt de fotos med grønlandsk natur, fugle og dyr, grønlandske dragter samt tegninger af ekspeditionsmedlemmerne og Brønlunds optegnelser. Da alle havde et rimeligt kunstnerisk niveau fik de både lavet et interessant storyboard og gode baggrunds- og figurdesigns. Der blev eksperimenteret med belysning, kameravinkler og -indstillinger og efter de afsatte 15 timers forløb og min instruktion, var det blevet til en fin 5 minutters film. Selve finredningen af billederne blev lavet om aftenen, hvor også lyden med dialog, musik og lydeffekter skulle redigeres.

Efter denne proces kastede vore 5 filmmagere sig modigt ud i de to følgende workshops: Den for de mindste 5-8 år, som skulle arbejde med 'Health Food and Lifestyle' i pixilationsteknik, hvor figurene var frugter og grøntsager. Mange af de små talte faktisk ret godt engelsk og kunne forstå vore instruktioner. Det blev til fire forskellige film: Maikki – 'Fruits' over en lille arabisk børnesang og

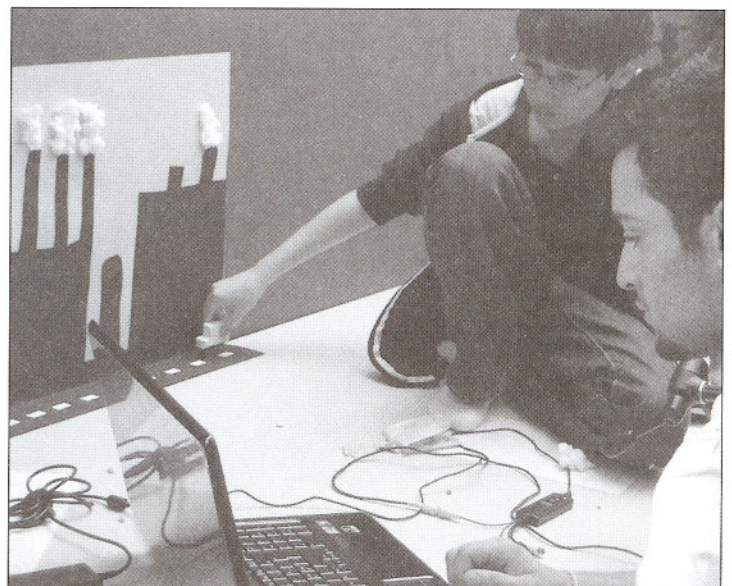
'Frugtables', hvor der skete mærkelige ting på middagsbordet; Trylles 'Small House', og min 'Fruit Life', hvor frugt og slikfigurer blev stillet spørgsmål i en TV-quiz. Mange prominente gæster fra statsforvaltningen, undervisningssystemet og udlandet dukkede efterhånden op for at følge vores arbejde.

Vi var med tiden nået frem til den sidste gruppe: Teenagere fra 13 til 16 år; her var temaet 'Petras historie' og teknikken flyttefilm. Vi fik en gruppe meget velbegavede unge, som igen deltes op i tre forskellige grupper, der fik forskellige aspekter af Petras tilblivelse og historie. I min gruppe havde jeg en 15-årig dreng, Baskar, som i sin fritid fremstillede vin. Han var muslimsk og måtte kun smage på sin vin og først drikke den, når han var 18 år. Desuden lavede han en Summer Camp for træning af ledere til nonprofit organizations. Vores film havde en eventyrlig form med baggrund i historiske facts, "Petra Experience"; Maikkis film fortalte om grundlæggelsen og Trylles film om udsmykningsarbejdet af Petra.

Efter to intense uger var det tid til at besøge Petra, der står midt i ørkenen

Det kræver sit barn at lave en film

Tålmodighed og masser af tid er påkrævet

Man skal holde tungen lige i munden for at få det helt rigtigt

skabt i de rosabeige klippeformationer. Man kommer ind til dem igenem en siq, en smal passage, og lige pludselig er de store smukke facader skabt af nabatanerne der. Der er hugget rum ind i klipperne og facadene til templer, gravkamre, paladser og offentlige bygninger er udsmykket med søjler, portaler, skulpturer og udsmykninger i stuk og udhuggede mønstre. De er fra cirka 200 f. K.-300 e.K.

Efter et jordskælv forsvandt den oprindelige befolkning og i de mange århundreder har kun beduinerne holdt til i området. Om aftenen blev vi kørt til Wadi Rum, en beduin landsby. Her skiftede vi om til en jeep og kørtes langt ud i ørkenen for at spise og overnatte der. Ørkenen rummer en stjernklar himmel og en ejendommeligt stilhed om aftenen. I teltet fik vi kylling, kartofler og grøntsager bagt på gløder gravet ned i ørkensandet med myntete til. Der blev spillet arabisk musik for os og så skulle vi overnatte i teltene. Tidligt næste morgen kørte vi rundt og oplevede smukke klippefremspring, gamle nabateanske indskrifter, helleristninger af dromedarer og krigere, ørkenens blomstring efter et uhyre sjældent regnskyl og så forskellige slangespor. Nu hørtes vindens susen og svalernes sang fra deres reder i klipperne.

ren til Det Døde Hav, som ligger langt under alle andre haves overflade. Vi badede i det salte vand og flød ovenpå, smurte os ind i mudder og skyllede det af igen.

Det var nu blevet 31 grader og meget varmt for os, hermed også tid til at vende næsen hjem til Amman og få redigeret færdig og gjort klar til Graduation søndag den 5. april. Et stort telt var stillet op i haven og 150 gæster: børnene, de unge og deres

Royal Film Commission (RFC) er en to år gammel institution. Medlemmerne tager rundt i Jordan for at vise film på mobilt biografudstyr, da der kun findes nogle få biografer i Jordan.

Desuden arrangerer RFC filmklubber i provinsen, afholder filmworkshops for børn og unge og låner filmfolk filmudstyr og redigeringsfaciliteter. Et andet vigtigt område er at få filmselskaber til at optage deres film i Jordan. Landet har ikke olie i undergrunden, så vigtige indtægtskilder er den gode og stabile jordanske arbejdskraft, turismen og de interessante historiske steder samt de smukke filmlocation-egenede landskaber.

forældre lyttede til taler af Mohannad, Jens Ole Hansen fra Den Danske Ambassade i Amman og mig, en times filmvisning af alle de producerede film og uddeling af diplomer. Der var en masse fotografering og taksigelser, og det var med tårer i øjnene, vi måtte tage afsked med vores nye venner.

Vi blev enige om at fortsætte samarbejdet med flere workshops og praktikophold i Danmark. Desuden ville det være interessant med et samarbejde mellem RFC og De danske Børne- og Ungdomsfilmklubber, da der er gode muligheder for at udvikle lignende klubber i Jordan.

Det skal til slut nævnes, at denne fantastiske workshop: Animation Workshop Pilot Project er muliggjort ved støtte og entusiasme fra IMS, Kunststyrelsen, Den Kongelige Danske Ambassade i Amman samt RFCs og Animationshusets egne midler.

Annetette Karpen.

Så er der premiere!

Efter denne smukke oplevelse gik tu-